

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Τιμὴ ἑτησία τῆς Εφημερίδος ἐντός τῆς ἑπικρατείας Δραχ. 30. καὶ ἐκτός 36. Τιμὴ καταχωρήσεως διὰ τὰ δικασικὰ λεπ. 12 δι' ἑκάστην γραμμὴν.

Ὡς περ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέροι τοὺς εὐψυχότατους πρώτους τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιτείαις λυσιτελεῖ τοὺς φρονιμοτάτους καὶ δικαιοτάτους προεστάναι τοῦ πλήθους. (Ἀριστοτέλης)

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Συνέχεια ἢ τέλος τοῦ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀρθρου τοῦ ἐρηνισθέντος ἐκ τοῦ Σημαφόρου.

Ἡ Ῥωσσία λαμβάνει τοσοῦτον ἄμεσον καὶ προφανές μέρος εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Μιθραίου καὶ διατίθεται τοσοῦτον καλῶς, ὥστε ἕκαστος θεωρεῖ αὐτὴν ἀληθῆ κυρίαν τῆς ἰδυνάτου καὶ ἀποθησκούσης Τουρκίας, καὶ προσέτι θεωρεῖ ὅτι πᾶν τὸ συμβαῖον ἐντός αὐτῆς γίνεται διὰ τῆς ἐνεστώσης μεσολαδήσεως καὶ ὑπὲρ τῆς μελλούσης φιλικῆς τῆς Ῥωσσίας. Ἄν θελήσωμεν νὰ συνηνοθῶμεν μετ' αὐτῆς θέλει μᾶς προτείνει ἕως νὰ μοιράσωμεν τὴν Αὐτοκρατορίαν τοῦ κόσμου, καὶ ἡ ἰδέα αὐτῆς τὴν ἐνόησε μετὰ τῆς Γαλλίας διὰ θερμῶν καὶ ὑψηλῶν συμπαιθεῖν, ἀλλὰ τὰ συνταγματικὰ ἤ ἡμας, ὁ ἕως μᾶς ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ἰσότητος, καὶ πρόχεις τινές ἀποδιδόμενοι εἰς τὸν αὐτοκράτορα Νικόλαον ἀφορῶσαι τὴν Ἰουλιανὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴν δυναστείαν τὴν ὁποίαν ἡ ἐπανάστασις αὐτῆς ὑπεστήριξε, καὶ τέλος τὰ ἀνοίκεια δεινὰ ἄτινα ὑποφέρει ἡ ἠρωϊκὴ Πολωνία, δὲν δύνανται νὰ καταστήσωσι διὰ πολὺ καιροῦ διάστημα δημοτικὴν καὶ ἐθνικὴν τὴν μετὰ τῆς Ῥωσσίας συμμαχίαν μας. Ἡ Ἀγγλία ἐξ ἄλλου μέρους ἐγνώριζεν ὅτι ἐπρατε καλῶς, δεκνύουσα τοσοῦτον ζωντὸν ἐθνικὸν ἰσχυρὸν ὑπὲρ τῆς τελευταίας ἐπαναστάσεώς μας, ἀναγνωρίζουσα τὴν σημαίαν μας καὶ ἐνεργούσα ν' ἀντιλήθωσιν εἰς τὰ παρὰ τῆς Μαίχης αἱ κραυγαὶ τῆς ἀγαλλιᾶσεως διὰ τῶν ὁποίων ἠσπασίτημεν τὴν νέαν πολιτικὴν ἀναγέννησίν μας, οἱ δὲ φόβοι τοὺς ὁποίους ἐνέπνεε πρὸς αὐτὴν ἡ Ῥωσσία τὴν κατεστεινον εἰλικρινὴν σύμμαχόν μας. Ἄς ἐπισκευώμεν ὅτι τοιαύτη εἶναι ἢ σήμερον ἡ Ἀγγλία, ἐπιθυμοῦσα μόνον καὶ μόνον νὰ μὴ τὴν παρενοχλῶμεν εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις τῆς, ὥστε καὶ ἂν προτεθῆ νὰ συμπληθῆ μετ' ἡμῶν, δὲν θέλει κάμει τὸ μέγα τοῦτο σφάλμα, φοβημένη μήποτε μᾶς εἶδη ἠνωμένους μετὰ τῆς Ῥωσσίας. Εἶδετε τὸν Παλμερσῶνα ὅστις καίτοι ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τῆς Βασιλείσης καὶ ἰσχυρὸς ὡς ἐκ τῆς φιλελευθέρου καταγωγῆς του ἐτιμωρήθη

θη μολοντοῦτο κατηγορηθεῖς ἀπὸ διαφόρους Ἀγγλικῆς Ἐφημερίδας διὰ τὴν προσωρινὴν συνενόησίν του μετὰ τῆς Ῥωσσίας, ἣς ἐδέχετο τὰς παρεχωρήσεις του διατηρούσα τὴν μνηστικὴν καὶ τὰ σχέδιά της. Το ζήτημα εἶχε περιπλεχθῆ μεγάλως ὡς πρὸς τὸν δυστυχῆ τούτον ὑπουργόν, διότι ἡ Ῥωσσία ἦεν δὲν ἀπέδλεπεν εἰς ἄλλο εἶδη εἰς τὸ ν' ἀδυνατίσῃ τὸν Πασσάν τῆς Αἰγύπτου, ἐνέδιδεν εὐκόλως εἰς τὰς προτάσεις τοῦ κυρίου Παλμερσῶνος, ὅστις ἐθεώρει τὴν ἀδυνατίαν τῆς Αἰγύπτου ὡς μέσον τοῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ ὑπὲρ τῆς πατρίδος του τὰ πλεονεκτήματα τῆς δικαιοδικῆς διὰ τὴν διὰ τὸν Ἰσθμὸν τοῦ Σουλτάνου καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου Γαλλικῆν ἐπιφύθη. Ὁ ὅτος δὲ ὁ τοῦ Σουλτάνου ἰσχυρὸς δὲν ἐνασχολεῖτο πρὸς τὴν Ῥωσσίαν, διότι δυνάμεν αὐτῆς νὰ φθάσῃ δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰς τὴν Ἰνδιαν ἐνέδιδεν εἰς τὰ σχέδια τοῦ Λόρδου Παλμερσῶνος, ἐκερδίσει παντοιοτρόπως, ἐδραπέτε περιπέλειον τὴν ὑπόληψιν τοῦ Σουλτάνου, θέτουσα αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἐξάρτησίν της, ἀπεδείκνυεν εἰς τοὺς Τούρκους ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἐνεργεῖν παρελθεῖ δι' αὐτοὺς χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ἐπιστραφῇ πλέον καὶ ἠρέσειε τὴν Γαλλίαν κατὰ τῆς Ἀγγλίας.

Ἐπάρχον ἄνθρωποι ἀπλοῦστατοι κατὰ τὴν πολιτικὴν, ὅστις φαντάζονται ὅτι ἡ Ἀγγλία θέλει νὰ φιλοεὐχεθῆ μετ' ἡμῶν. Οἱ ἄνθρωποι αὗτοι δὲν θέλουν νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀπεκήρυξε τὸν Λόρδον Παλμερσῶνα, καὶ ὅτι ἠγανάκτει ἐλεπούσα τὴν Γαλλίαν ἀποκλεισμένην ἀπὸ τὰ πρωτόκολλα εἰς τὰ ὁποῖα ὁ Βαρῶος Βρουνόδ ἔθετε μετὰ προθυμίας τὴν ὑπογραφήν του κατωθὲν τῆς τοῦ κυρίου Παλμερσῶνος, καὶ ληθμονοῦν φέρεται οἱ τοιοῦτοι, ὅτι ὁ Λόρδος Παλμερσῶν ἀπεβλήθη τοῦ ὑπουργείου μετὰ τὰς ἀνδραγαθίας τοῦ Μειράρχου Ναπιέρου. Ἡ Ἀγγλία τετιμένη μετὰ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ διαγῆ φιλικῶς μετ' ἡμῶν, ἢ τοῦ νὰ διατηρήσῃ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἐμπορίου της, θέλει παρετηθῆ καὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπισκέψεως, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον δικαίως ἐδυσφημίσθη εἰς τὴν Γαλλίαν, ἂν προτεθῆ νὰ τὸ διατηρήσῃ διὰ τοῦ πολέμου, μὴν ἐπιθυμοῦσα νὰ εὐρίσκειται εἰς πολλὰς περιπλοκάς, διότι ἡ Ῥωσσία τὴν ἀνησυχεῖ μεγάλως ἀφ' ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν μυστικοσυμβούλιον ἐγνώρισε μετὰ πεποιθήσεως τὴν ἐπιφύθη Ῥωσικὴν ἐπιφύθη

ἐφ' ἣν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν, ἢ ὅτι οἱ ὑπὸ ἀλλήλους τῆς Ῥωσσίας ὑποκινούσιν τὴν ἐπανάστασιν μετὰ τῶν λαῶν τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τελευταῖον ἀφ' οὗτο βλέπει ἐκτελεσθῆ ἠναγκασμένην νὰ ἐκτελεσθῆ κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἐντός τῶν Συμβουλίων τῆς Πόρτας καὶ τοῦ Σάχ τῆς Περσίας.

Ἡ σύμμαχος τοῦ Λόρδου Παλμερσῶνος ἐξακολουθεῖ μετ' ὑπομονὴν τὴν πρῶτην τῆς, καὶ ἔχει μεγίστην ἰκανότητα δυνάμειος νὰ προξενήσῃ κρυφίως τὴν μετὰ τὸν Σάχ τῆς Περσίας καὶ τῆς Τουρκίας διένεξιν ἐνεκα τῶν κερδῶν τεθέντων συνόρων. Ὁ Σάχ τῆς Περσίας ὠθούμενος νῦν μὲν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἄλλοτε ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας ὑπηρετεῖ τα συμφέροντα αὐτῶν τῶν δυο εἰδῶν ὡς πηληγῶν εἰς τὰς Ῥωσικὰς καὶ Ἀγγλικὰς κρατορίας. Ἡ Περσία ἕως θέλει ἀνακαταρῆ ἡ Ῥωσικὴ καὶ Ἀγγλικὴ ἀντιλήξις, ὥστε ἐν μόνον πολυμηνὸν κίνημα τοῦ ἡμεῶν τοῦ τόπου τούτου θέλει ἔχει μεγίστην σημασίαν. Ἡ ἀνατολή δὲν ταρτάττειται τοῦ λοιποῦ εἰμῆ δταν δολῆ τὸ σημεῖον ἐκ μέρους Ἑυρωπαϊκῆς τινος δυνάμεως. Ὁ Σάχ τῆς Περσίας ἔχων παρ' αὐτῶν ἕνα πρῶτον Ῥώσον καὶ ἕνα Ἀγγλον ἠξιοῦται κάλλιστα ὅτι κηρύττων τὸν πολέμον κατὰ τοῦ Σουλτάνου, τὸν Σουλτάνον μόνον θέλει ἔχει ἐχθρὸν, καὶ ὅτι αἱ μετὰ τὸν αὐτὸν διενέξεις ταχέως θελουν κανονισθῆ. Ἄλλα ἐπληροφόρηθη τὸ Διδάκτιον τὰς πρώτας Περσικὰς ἐχθροπραξίας ἐφ' ὧν πρὸ πάντων νὰ συμβουλευθῆ τὸν κύριον Τετόρ ἐπιτετραχημένον τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κζάρ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Τοῦτο ἐπερίμενε θεσπίζων ἢ ἡ Ῥωσσία, ἢ εἶναι πιθανότατον ὅτι ἡ δυνάμις αὐτῆς, τῆς ὁπλῆς ὁ ἀντιπρόσωπος Κ. Τετόρ συμβουλευε τὴν στιγμὴν ταύτην τὸ Διδάκτιον, ἔδωκε μιστικὰς δόξεις πρὸς τὸν κύριον Δουχμέ ἄλιν ἐν Τεχεράν ἀντιπρόσωπόν της νὰ ἐνεργήσῃ ὥστε νὰ συγκρουσθῶσι ταῦτα τὰ δυο κράτη. Το μυστικοσυμβούλιον τῆς Πετροπόλεως μεταχειρίζεται πάντοτε αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς πολιτικῆς, ὁ δὲ δυστυχῆς Σουλτάνος θέλει ἰδεῖ νὰ γεννηθῶσι ἢ πολλὰ ἄλλα περιπλοκά. Λέγεται ὅτι οἱ Πέρσαι δὲν ἐπέβησαν εἰς τὰς πρώτας συμπλοκάς καὶ ὅτι ἡ Πόρτα ἐφοπλίζεται σημαντικώτατα εἶναι δὲ πολὺ πιθανὸν νὰ συμπερῆ εἰς τὴν Ῥωσσίαν νὰ θεωρηθῆ πολὺ ἀναγκαῖον εἰς τοὺς Πέρσας, ἢ δὲ Περσία βοηθουμένη ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν καὶ δεχομένη Ῥωσικὰ στρατεύματα νὰ κατασταθῆ τοιαύτη, ὥστε νὰ

θύναται να ελάττωσιν εως εις τας Ινδίας Αγγλικας κατοχας. Οτι όμως και αν συμβη τα πολεμικα της Περσίας κινήματα έχουν μεγαστην σημασιαν, αποδεικνύοντα ότι το ακατολικόν ζήτημα εύρισκεται πολύ μακρόν του να λυθη, και ότι μετεφέρθη επί του άλλου εδάφους του.

Γ Α Λ Λ Ι Α .

Την 9 Αυγούστου υπεβλήθη εις την Βουλήν των αντιπροσώπων το επόμενον περί αντιδασιλίας σχέδιον νόμου.

Σχέδιον Νόμου.
Λουδοβίκος Φίλιππος κτλ.

Αρ. 1. Ο Βασιλεύς καθίσταται ενήλιξ αφού εκπληρώση το 18 έτος της ηλικίας του.

Αρ. 2. Την στιγμήν της αποδύσεως του Βασιλέως εν περιπτώσει καθ' ην ο διάδοχος ήθελεν εΐσθαι ενήλιξ, ο πλησιέστερος εις τον θρόνον Πριγγιψ κατά την διαδοχικην τάξιν την καθιερωθεισαν δια του χάρτου του 1830 έχων ηλικίαν 21 ετών, τιμάται με την έξουσιαν της Βασιλείας, καθ' όλην την διάρκειαν της ανηλικότητός του.

Αρ. 3. Ανήκει εις τον αντιβασιλέα ή πλήρης και ολοκληρος ενέργεια της Βασιλικής εξουσίας εν ονόματι του ανήλικος Βασιλέως.

Αρ. 4. Το άρθρον 12 του χάρτου και όλαι αι νομοθετικαί διατάξεις αι προστατεύουσι το πρόσωπον και τα συναγματικα δικαιώματα του Βασιλέως εφαρμόζονται και εις τον Αντιβασιλέα.

Αρ. 5. Ο Αντιβασιλεύς δοκιμάζεται ενώπιον των Βουλών να ήναι πιστός εις τον Βασιλέα των Γάλλων, να υπακούη εις τον συναγματικον χάρτην και εις τους νόμους του Βασιλέως και να ενεργη τα πάντα προς μείωσιν των σκοπών του συμφέροντος, της ευδαιμονίας και της δόξης του Γαλλικού λαού. Εν περιπτώσει δε καθ' ην αι βουλαι δεν ήθελον εύρεθη συνηθρισμέναι, θέλει τις προσκαλέ έντός τριών μηνών.

Αρ. 6. Η επιμέλεια και ή κηδεμονία του ανήλικος Βασιλέως ανήκουν εις την Βασιλισσαν ή Πριγγιπέσσαν μητέρα του μη δευτερουπανδρευθεισαν, και εν έλλείψει αυτής εις την Βασιλισσαν ή πριγγιπέσσαν πατρομήτορα επίσης μη δευτερουπανδρευθεισαν.

Εξεδόθη εν τω παλατίω της Νεύλλης την 9 Αυγούστου 1842.

— Η πρώτη συζήτησις περί του νόμου αυτού έλαβε χώραν έντός της Βουλής των αντιπροσώπων την 12 Αυγούστου. Είς την συζητησιν ανεφέρθησαν πολλά ζητήματα περί φόδων δήθεν προκυπτόντων ως εκ της μεγάλης έκτάσεως των δι' αυτού του νόμου παραχωρημένων δικαιωμάτων εις τον αντιβασιλέα, και ένταυτώ πολλοί αντιπρόσωποι έλαβον το μέρος της κυρίας Δουκίσσης της Αΐρηνας. Έγινε λόγος προσέτι και περί χασμάτων υπαρχόντων δήθεν εις το σχέδιον αυτό, και εν γένει ανεπτύχθη ή εναντία γνώμη. Τα περισσότερα μέρη της Βουλής, άτινα έλαβον τον λόγον, τυ έμέμφθησαν ως πολύ απόλυτον, αποδειξαντα τρόπον τινα ότι το σχέδιον αυτό επρε

πεν' άφορα την ειδικήν μόνην περιπτωσιν ή τις πρόκειται να κανονισθη.

— Την δεκάτην όγδόην Αυγούστου συλήθον πάμπολλοι αντιπρόσωποι εις την αίουσαν της συνελεύσεως, τα μέλη του κόμματος των διατηρητών, της κεντρικής άριστερής ή της άριστερής εφαινοντο σύμφωνα να ψηφοφορήσωσιν επί του νόμου αυτού. Η έκδοσις του αξιοτίμου κυρίου Δουβίνου άνταπεκρίθη φάινεται εις τας εύχάς της πλειονοψηφίας, ώστε ή συζήτησις δεν θέλει εΐσθαι διεξοδική.

Οι όήτορες Έλλος και Σχουτζεμπεργέρη θέλουν όμιλήσει υπέρ του νόμου αυτού. οι δε κύριοι Λεδρού, Ρολέος, Λαροζ, Ζακλίνο, Λιστιδουδεδάκος, Κερνόςος, Κόρνε Λακλαρτένος, Δε-Σάδς, και Ζιλύ, θέλουν όμιλήσει κατά.

Οι κύριοι Σχαπυής, Δε-Μοντασίλλε, Δελεσπώλος, και Σαίτ-Άλδίνος κατέθεταν την έσπεραν της αυτής ήμέρας δύω επιδιορθώσις των όποιων έτεται το περιχόμενον.

Αρ. 1. Εν περιπτώσει καθ' ην ο βασιλικός Πριγγιψ προσκαλείται εις τον θρόνον πρό της ενηλικιότητός του, ή αντιδασιλία, ή κηδεμονία και ή επιμέλεια του ανήλικος Βασιλέως θέλουν έμπιστευθεισάι διαρκούσης της ανηλικότητός τε, εις την Πριγγιπέσσαν μητέρα του μη δευτερουπανδρευθεισαν, και εν έλλείψει αυτής εις την Βασιλισσαν πατρομήτορα μη δευτερουπανδρευθεισαν επίσης.

2. Η ενήλικότης του βασιλέως προσδιορίζεται εις 18 έτη πληρωμένα.

Α Γ Γ Λ Ι Α .

Είς την συνεδίασιν της 12 Αυγούστου παρέτεινε η Βασιλισσα της Αγγλίας την Σύγκλητον δι' ενός λόγου τον όποιον επρόσφερον όστις, ως έλεγε οι εις προσημίας περιστάσεις έπικρουόμεναι, δεν εξηγούσε μηδέν. Μεταξύ των κρίσεως εις την όπιαν είναι συζητησθη ή μεγάλη Βρετανία, και καθ' ην στιγμήν λαμβάνουν πολιτικόν χαρακτήρα πράξεις αποδεικνύουσαι ότι αύξάνει ή πείρα των εργατικών κλάσεων, έμπνέει φόδον και θραυματισμόν ή άπαιχίρονσις των Βουλών. Μίγστον φόδον επροξένητε και προσξενει εις το Λουδινον ή αγγελία, ότι εις πολλά του κράτους μέρη, τουτέστιν εις το Μιντσεπτερ, εις την Βουλδην και εις άλλας πολλάς πόλεις συνηθροίσθησαν και ήνώθησαν 30 περίπου χιλιάδες άνθρωποι, φοβερίζοντες φοιητάς και γράφοντες επί των σημαίων των ότι προτιμούν ν' απολυθώσι δια του σιδήρου παρά δια της πείνης. Οτι δε κατακταίνε σημαντικότερα αλλα πάντα είναι, ότι ή Σκοτία αρχίζει να κινηται, διότι γίνεται πολύς λόγος περί σκοπου κένου δήθεν ενώτεως μεταξύ των εργατών των δύο Βασιλείων, και προσέτι είναι πασίγνωστον ότι ή θέσις της Ιρλανδίας δεν είναι βελτιωτέρα.

Είς τοιαύτην σοδάρην και έπίφοδον κατάστασιν των πραγμάτων ο Αόρος Πιχλερστάιν κατά την εν τη Αγγλία υπάρχουσαν συνήθειαν, καθ' ην ο άρχηγός της αντιπολιτεύσεως κάμνει πρό της παρατάσεως της Συγκλήτου κριτικήν έρευναν επί της πολιτικής και των πρακτικών του Μυστικοσυμβουλίου των μετά την τελευταίαν συνεδρίασιν γενομένων, προσέβαλεν άπ' ευθείας τον κύριον Ροδέρτον Πήλ. Η μεταξύ των δύο τούτων περιφήμων ρητόρων συζήτησις ή διαρκέσασα πολ

λάς όρας υπήρξε σπουδαιότατα, άλλ' ή λύπη την όποιαν εξήγησεν ο ύπουργός δια την διάρρηξιν της Γαλλικής συμμαχίας επέστρεψεν ιδίως την προσοχήν του κοινού. Ο ύπουργός όύτος εθέλησε την συνθήκην της 15 Ιουλίου ως το καταληλώτερον επιχείρημα του όποιου ήδύνατο να κάμη χρήσιν κατά των άτυχητών και στρατιωτών του ύπενκνύτου του, ως προς την εξωτερικήν πολιτικήν του.

Κατά συνέπειαν των άπαρχαιωτικίστων ταρχών των εκκολλουβουτών να συμπάνηται εις διαφόρους της Αγγλικής πόλεις εν μέρος των έργατών, ως εκ των όποιων έλεισκον σχεδόν όλα τα εργοστάσια, τα έμπορικα καταστήματα τα εργατήρια και αύται ειπέτι αι οίαιαι, εξεδόθη Β. διάταγμα κατά το όποιον χορηγείται πενήτηντα στερλινών άμοιβή εις τον όστις ήθελε κατακνήσει εις την Αστυνομίαν ταρχοποιούν τινα και ήθελεν άποδειχθαι ως τοιούτος και καταδικασθαι.

ΙΝΔΙΑ.

Απερατίσθη σχεδόν ή του Αφγγανιστάν τύχη και φαίνεται βέβαιον ότι θέλουν το εκκενώσει οι Αγγλοι. Ο Ακός Χαν εΐτα δια της δυνάμεως εΐτε δολίως έκυριευσεν το φρούριον του Καβούλ και ήδη κατέστη κυριος αυτού. Η όδός ή φέρουσα εκ της πολέως ταύτης εις το Ιελλακλάδ είναι όχυρωμένη και έρωδιασμένη με στρατεύματα, ώστε δεν τολμά να διαβη έντευθεν ό στρατηγός Παλλας του όποιου ο στρατός στερείται πυροβολεία, πύλομοροδίων και μέσων μεταφοράς. τα δε στενα του Κόβερ εκτελήθησαν εκ νέου από τους Αφγγανούς εις ό Ακός Χαν δύνανται να διαλέτη 50000 στρατιώτας.

Επονται οι όροι της συνθήκης ή άλλων ειπέιν οι νόμοι εις τους όποιους ο Ακός Χαν θέλει να υποβλήη τους Αγγλους.

« Να γίνη αλλαγή των Αγγλων αΐχμαλώτων μετά του Δος Ήχμας ή να γίνη αύτη δια της εκκενώσεως της χώρας, δια πληρωμής δύω εκατομμυρίων φράγγων, και πεντακοσίων φράγγων πληρωτέων έτησίως, και προσέτι να άναγνωρισθαι ό Ακός ως Βασιλεύς του Καβούλ οι δε Αγγλοι να έχωσιν αυτόν ένα μόνον άπλοον αντιπροσώπον. Άγεται ότι αι προτάσεις αύται άπερρίφθησαν υπό του στρατηγού Παλλας, όστις, ως είναι πιθανόν, περιμένει όδηγίως από τον άρχιστράτηγον, όστις διαμένει εις το Καλλκλάδ Λέμεται προσέτι ως βέβαιον ότι ο στρατηγός Παλλας έλαβε διαταγής περί εκκενώσεως της χώρας, ότι επίσης και ο στρατηγός Έγγλίδος έλαβε τας αυτας διαταγας, ή ότι θέλουν περιμένει να συνεννοηθώσι μετά των Αφγγανών διότι είχε διαδοθη φήμη εις το Ιελλακλάδ ότι ο Ακός προσεδέκθη υπό του Φότυ Πουργου και ήναγκάσθη να εγκαταλείψη το Καβούλ.

Αν ή φήμη αύτη είναι αληθής, ο Φότυ Πουγγος θέλει προσκαλέσει παρά αυτόν τους Αγγλους, και εις τοιαύτην περιπτώσει ή πύλη θέλει αρχίσει με νέαν μάχην, άλλα προκειται μέγας κίνδυνος του να θυμασθώσιν ως εκ τούτου όλαι οι αΐχμαλώτοι. Η κυρία Νάγγτεν έγραψεν ότι ή ζωή των αΐχμαλώτων κινδυνεύει μέγελως αν οι Αγγλοι δεν εκκώσισιν τον τόπον. Περί τούτου ύπάρχει μεγί

